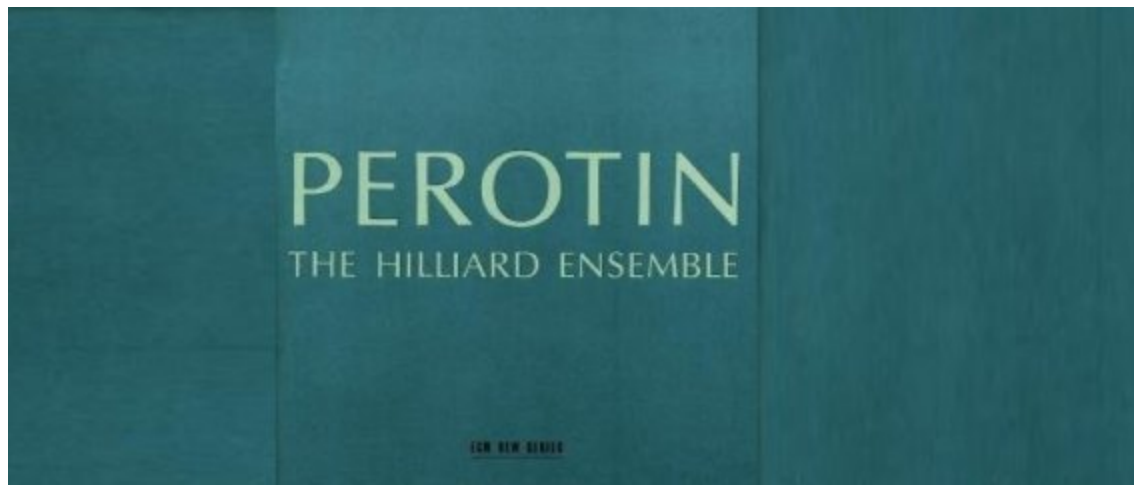

Antonina Karpowicz-Zbińkowska: The Hilliard Ensemble, Perotin

Perotin (ur. 1155-1160, zm. 1200-1205), to czołowy przedstawiciel tzw. Szkoły Notre Dame, której sztandarową formą wykształconą w ramach opracowań propriów mszalnych jest dwu, trzy i czterogłosowe organum

Perotin (ur. 1155-1160, zm. 1200-1205), to czołowy przedstawiciel tzw. Szkoły Notre Dame, której sztandarową formą wykształconą w ramach opracowań propriów mszalnych jest dwu, trzy i czterogłosowe organum - przeczytaj felieton z cyklu Perły Muzyki Dawnej

Przyznaję się do tego, że nie lubię tego chyba najślawniejszego zespołu wykonującego czysto wokalną muzykę dawną – Hilliard Ensemble. Może jest to spowodowane jakąś angielską flegmą dającą się w ich sposobie śpiewania, może dlatego, że brzmią jakoś mdło, a może po prostu drażni mnie barwa głosu Davida Jamesa – kontratenora.

Jednak przyznać im trzeba, że wiele ich nagrań stanowi kamienie milowe w dziejach dyskografii muzyki dawnej. Do nich należy z pewnością płyta pt. *Perotin*, która zawiera najślawniejsze kompozycje tego kompozytora. Nagranie to pochodzi z 1989 r., jest więc dokonane jeszcze w dawnym składzie, wśród wykonawców słyszymy także Paula Hilliera, śpiewaka o aksamitnym barytonie, który później opuści zespół i założy własny – Theatre of Voices.

Perotin (ur. 1155-1160, zm. 1200-1205), to czołowy przedstawiciel tzw. Szkoły Notre Dame, której sztandarową formą wykształconą w ramach opracowań *propriów* mszalnych jest dwu, trzy i czterogłosowe organum, które, w przeciwieństwie do poprzednich technik kompozytorskich, polegających na prowadzeniu głosów równoległe, polega na wzięciu fragmentu melodii chorałowej i prowadzeniu jej w bardzo długich wartościach rytmicznych na zasadzie *bourdonu* oraz dodaniu do niej melizmatycznych głosów wyższych, prowadzonych w pewnym schemacie rytmicznym, naśladującym stopy metryczne w poezji greckiej, stąd określony szablon rytmiczny każdego utworu.

Oto trzy utwory z tej płyty, zarazem najbardziej znane kompozycje Perotina: organa *Viderunt omnes* (oparte na graduale z mszy bożonarodzeniowej) i *Sederunt principes* (oparte na graduale z mszy z

drugiego dnia Świąt Bożego Narodzenia, czyli z mszy o św. Szczepanie, którego tekst z kolei oparty jest na fragmencie Psalmu 118), a także solowy conductus *Beata viscera*, do którego tekst napisał sam Filip Kanclerz – filozof i poeta związany z Sorboną, o którym pisałam w zeszłym odcinku *Pereł Muzyki Dawnej*.

Antonina Karpowicz-Zbińska

Pérotin - Viderunt Omnes, Sheet Music + Audio

Sfinansowano przez Narodowy Instytut
Wolności - Centrum Rozwoju
Społeczeństwa Obywatelskiego
ze środków Programu Rozwoju
Organizacji Obywatelskich
na lata 2018 – 2030

